

[Justitsministeren]

Samtidig vil jeg bede kommissionen vurdere, om der kan være behov for at fremme behandlingsincitamentet yderligere gennem en ændring af reglerne om generhvervelse af føreretten, således at domstolene får mulighed for at tilbagegive føreretten i videre omfang end i dag ved dokumenteret positive behandlingsforløb.

Kommissionen vil også blive bedt om at afgive sin udtalelse så hurtigt, som det nu er muligt.

Som det tredje element i den intensiverede indsats vil den generelle information omkring spritbilisme og dens omkostninger for både ofre og spritbilister blive styrket. Rådet for Større Færdselssikkerhed vil fortsætte og intensivere kampagnerne mod spritkørsel. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at rådet i samarbejde med rigspolitichefens færdselspoliti planlægger en stor kampagne mod spirituskørsel, som skal gennemføres i sommeren 1990.

I øvrigt vil rådets kampagner ikke mindst være rettet mod de unge mennesker, som udgør den største risikogruppe.

Netop i forbindelse med de unge kan jeg nævne, at vi fra Justitsministeriets side for nogen tid siden har besluttet, at der ved den teoretiske køreprøve skal ske en opprioritering af spørgsmål vedrørende sammenblanding af bilkørsel og spiritusindtagelse. Målet er, at alle, eller i hvert fald så godt som alle, ved den teoretiske køreprøve skal konfronteres med spørgsmål om dette emne. Det vil utvivlsomt være med til at bevidstgøre de unge om vigtigheden af at holde drikkeri og bilkørsel adskilt.

Endelig vil jeg også benytte lejligheden til at pege på en ændring i reglerne om generhvervelse af kørekort, som jeg har til hensigt at gennemføre.

I dag er det sådan, at en person, som er fradømt kørekortet på grund af f.eks. spirituskørsel, og som ønsker at generhverve det og derfor skal op til en orienterende køreprøve, kan aflægge denne prøve uden at skulle betale det sædvanlige gebyr på 450 kr. Det finder jeg helt urimeligt. Jeg vil da også gerne her i forbindelse med debatten høre kommentarer til, om der ikke skulle være tilslutning til at ændre på det forhold, så disse mennesker fremover skal betale køreprøven.

Om de enkelte forslag fra Kristeligt Folkeparti vil jeg gerne sige følgende:

Vedrørende forslaget om at sænke den generelle promillegrænse til 0,5 skal jeg henvise til,

at Færdselssikkerhedskommissionen i sin færdselssikkerhedspolitiske handlingsplan ikke har stillet forslag om en lavere promillegrænse.

Kommissionen har drøftet dette spørgsmål, men bortset fra Kristeligt Folkepartis repræsentant i kommissionen, fru Inger Stilling Pedersen, var der enighed om at pege på andre initiativer over for spiritus- og promillekørsel.

Jeg er enig med kommissionen i, at en nedsættelse af promillegrænsen til 0,5 nok ikke vil hjælpe os til at nedbringe antallet af færdselsulykker, hvor spiritus er med i billedet.

Det forholder sig sådan, at det med undtagelse af de helt unge trafikanter ikke er forbundet med nogen betydelig forøgelse af ulykkesrisikoen at køre med en alkoholpromille mellem 0,5 og 0,8. Det er først, når promillen overstiger 0,8, at der for alvor bliver tale om en forøget uheldsrisiko.

En nedsættelse af promillegrænsen vil derfor føre til, at væsentlige politimæssige ressourcer bliver bundet til kontrol over for en gruppe bilister, som ikke udgør nogen større trussel mod færdselssikkerheden.

Jeg vil også gerne pege på en anden negativ effekt, som efter min opfattelse ikke bør overses ved en nedsættelse af promillegrænsen til 0,5. I dag er det heldigvis sådan, at langt de fleste finder det uacceptabelt at køre bil i spirituspåvirket tilstand, og en nedsættelse af promillegrænsen til 0,5 vil skabe risiko for, at respekten for reglerne på dette område kan blive svækket i befolkningen, og at det også vil gøre sig gældende over for kørsel med højere promiller. Af disse grunde er jeg enig med kommissionen i, at en nedsættelse af promillegrænsen bør afvises. De initiativer, som jeg ovenfor har gjort rede for, vil efter min opfattelse være mere effektive i kampen mod spritbilisme.

For så vidt angår forslaget om at forhøje strafferammen i færdselslovens § 117, stk. 5, til 2 år, det er altså lovforslag nr. L 32, skal jeg henvise til det forslag til forenkling og modernisering inden for Justitsministeriets område, lovforslag nr. L 23, som jeg selv fremsatte her i Tinget den 10. oktober. Jeg skal på det punkt i øvrigt begrænse mig til at pege på, at Kristeligt Folkepartis forslag vil betyde, at kørsel i frakendelsestiden får et strafmaksimum, som er dobbelt så højt, 2 år, som det strafmaksimum på 1 år, der gælder for spirituskørsel, uanset hvor høj promillen måtte være.